

ת"פ 60312/01/13 - מדינת ישראל נגד אברהים אבו סבית

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 60312-01-13 מדינת ישראל נ' אבו סבית

בפני כב' הסגנית נשיאה עינת רון
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אברהים אבו סבית

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד עירית גלר

ב"כ הנאשם עו"ד אלוג'

הנאשם בעצמו

גזר דין

פתח דבר

הנאשם הודה והורשע, במסגרת הסדר טיעון, בשתי עבירות של הסעת תושב זר השוהה שלא כדין, לפי סעיף 12א(ג)(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952 (להלן: "החוק"), אשר יוחסו לו בשני כתבי אישום.

על פי עובדות כתב האישום בת"פ 60312-01-13, ביום 03.03.2011 בשעה 16:45 לערך, במחלף שורק, נהג הנאשם ברכב מסוג טויוטה לנדקרוזר בעל מספר רישוי 1100850 והסיע שלושה תושבי הרשות הפלשתינאית אשר לא החזיקו, באותה עת, בהיתרי שהייה ו/או תעסוקה בישראל, כדין.

לתיק זה, ביקש הנאשם לצרף את ת"פ 39548-03-14 מבית משפט השלום ברמלה.

על פי עובדות כתב האישום בת"פ 39548-03-14, ביום 19.01.2014 בשעה 12:12 לערך, בכביש 431 לכיוון מזרח, פאתי העיר מודיעין, נהג הנאשם ברכב מסוג טויוטה בעל מספר רישוי 2302661 והסיע ארבעה תושבי האזור אשר לא החזיקו, באותה עת, בהיתרי שהייה ו/או תעסוקה בישראל, כדין.

טיעוני המאשימה

ב"כ המאשימה הדגישה בטיעוניה לעונש את חומרת מעשיו של הנאשם, את הערך החברתי שנפגע ממעשיו והעומד בבסיס העבירה בה הורשע - הגנה על ביטחון הציבור. עוד הדגישה כי מידת הפגיעה בערך המוגן הינה משמעותית. בהזדמנות הראשונה, הסיע הנאשם שלושה שוהים בלתי חוקיים ובהזדמנות השנייה, בעת שתלוי ועומד כנגדו כתב אישום בגין אותה עבירה, ביצע את אותה עבירה בשנית והסיע ארבעה שוהים בלתי חוקיים.

ב"כ המאשימה הדגישה הצורך במיגור התופעה ובצורך להחמיר בענישה בעבירות מעין אלה.

מתחם העונש ההולם עליו הצביעה המאשימה, נע בין חודש מאסר בפועל לבין שישה חודשי מאסר בפועל, בת"פ 60312-01-13 ובת"פ 39548-03-14, מתחם העונש ההולם נע בין 3 חודשי מאסר בפועל לבין 12 חודשי מאסר בפועל. לכן, יצטרפו רכיבי ענישה נוספים: מאסר מותנה, קנס בהיקף של אלפי ₪, פסילת רישיון נהיגה בפועל לתקופה ממושכת, פסילת רישיון נהיגה על תנאי וחילוט רכבו של הנאשם.

לגישת המאשימה, לא ניתן לאמץ את המלצת שירות המבחן להטלת צו של"צ ללא הרשעה בדין. הנאשם לא הוכיח פגיעה קונקרטית באם יורשע ואין להסתפק באמירתו כי הוא מעוניין בעתיד בהוצאת רישיון נהיגה לרכב ציבורי. אין המדובר בפגיעה חמורה אשר לא תאפשר את שיקומו ובכל מקרה, אין בכך כדי לגבור על שיקולי ענישה אחרים ובוודאי כשמדובר בנאשם רצידיביסט.

על כן, עתרה המאשימה להותיר הרשעתו של הנאשם על כנה ולהשית על הנאשם מאסר בפועל בן שישה חודשים, מאסר מותנה, קנס, פסילת רישיון נהיגה בפועל, פסילת רישיון נהיגה על תנאי וחילוט רכבו של הנאשם, בעל מספר רישוי 2302661.

המאשימה הפנתה לפסיקה אשר יצאה תחת ידי בתי המשפט.

טיעוני ההגנה

ב"כ הנאשם הדגיש בטיעונו לעונש את נסיבות המקרה ואת נסיבותיו האישיות של הנאשם.

ב"כ הנאשם ציין כי בשונה ממקרים בהם הסעת השוהים הבלתי חוקיים היא מתוך שטחי הרשות הפלשתינאית אל תוך שטחה של מדינת ישראל, בשני המקרים שלפנינו, ההסעה הייתה הפוכה. הנאשם הסיע את השוהים הבלתי חוקיים מכביש 6 - שם פגש בהם - למחסום המוביל לתוך שטחי הרשות הפלשתינאית.

הנוסעים שהסיע ביקשו מן הנאשם להסיעם למחסום. משכך, ומשידוע כי במחסום קיימת בדיקה דקדקנית, לא עלה על דעתו כי מדובר בשוהים בלתי חוקיים. הנאשם טעה שלא ביקש מהם כי יציגו לו אישורי שהייה בישראל.

ב"כ הנאשם הדגיש כי הנאשם מביע חרטה על מעשיו. מעשיו בוצעו מתוך מצוקה כלכלית ולא מתוך כוונה לפגוע בביטחון הציבור.

הנאשם כבן 36, אב לעשרה ילדים, עובד מזה כעשר שנים בחברת עפר. משפחתו של הנאשם נורמטיבית,

חלק מבני המשפחה שירתו בצה"ל. אמו של הנאשם נהרגה בתאונה מצערת, עת נדרסה על ידי טרקטור כשיצאה לעבוד. עוד הדגיש ב"כ הנאשם כי למרות תנאי חייו הקשים של הנאשם אשר מתגורר עם בני משפחתו באוהלים, בפזורה הבדואית, הוא מראה רצינות והתמדה ומגיע יום-יום לעבודתו.

לנאשם הרשעה יחידה בעבירה אשר בוצעה בשנת 1999 ובה הוא הורשע בשנת 2002.

הנאשם עתיד להשתלב בקורס נהיגה ברכב ציבורי מטעם מרכז אשר נחנך לאחרונה על ידי המדינה בדרום ומטרתו לשקם ולסייע לצעירים לרכוש מקצוע.

לדידו של ב"כ הנאשם, הטלת עונש מאסר על הנאשם יוציא אותו ממעגל העבודה ויהפוך אותו לנטל על כתפי המדינה. הוא עתר לאמץ את המלצות שירות המבחן ולהימנע מהרשעתו של הנאשם. באם בית המשפט לא יעתר לבקשתו זו, עתר כי העונש אשר יושת על הנאשם יהא סביר ולא יפגע בשיקומו ובפרנסתו.

ב"כ הנאשם עתר לדחיית בקשתה של המאשימה לחילוט רכב הטויוטה. הרכב אמנם רשום על שמה של אחות הנאשם, אך בפועל שייך לאביו הנכה של הנאשם אשר משמש אותו להגעה ממקום אחד למשנהו ונלקח על ידי הנאשם, ללא ידיעתו. אחות הנאשם הסבירה בחקירתה מדוע הרכב רשום על שמה ולא על שם אביה. עוד ציין ב"כ הנאשם כי מדובר ברכב אשר טרם שולמה מלוא התמורה בעדו למוכר.

עוד עתר ב"כ הנאשם להסתפק בפסילת רישיון הנהיגה של הנאשם על תנאי, שכן הנאשם מתגורר, כאמור, בפזורה הבדואית, מקום המרוחק מכבישים וממרכזי ערים ורישיון הנהיגה משמש אותו לנסיעה מדי יום לעבודה ובחזרה וכן, במהלך עבודתו, עת הוא נדרש להגיע לכבישים שונים ולבצע בהם עבודות.

תסקיר שירות המבחן

תסקיר שירות המבחן גולל קורות חייו של הנאשם. הנאשם כבן 36 שנים, נשוי ואב לעשרה ילדים, מתגורר עם משפחתו בפזורה הבדואית ברהט. עובד מזה כארבע שנים בחברה לפיתוח כבישים.

שירות המבחן התרשם כי לנאשם מערכת ערכים תקינה, אך הוא פועל בדפוס של ריצוי האחר תוך וויתור משמעותי על רצונותיו וצרכיו.

הנאשם הביע חרטה ונטל אחריות על מעשיו. פעל מתוך מצוקה כלכלית ורצון להשיג פרנסה מהירה, ללא חשיבה מעמיקה ביחס למעשיו ולהשלכותיהם. שירות המבחן שמע מן הנאשם כי ההליך המשפטי המתנהל נגדו המחיש לו את חומרת מעשיו ואת השלכותיו. כך למשל, הביע חשש כי הרשעתו בדין עלולה לפגוע באפשרות קידומו בחיים והביע צער על כך שיכולת הניידות של אביו נפגעה עקב תפיסת הרכב בו נהג.

שירות המבחן ציין כי הנאשם מעוניין להוציא רישיון נהיגה לרכב ציבורי על מנת לשפר את מצבה הכלכלי של משפחתו ולהתקדם בחייו, אך לא יוכל לעשות כן, לדבריו, אם יורשע בדין. הוצג לשירות המבחן אישור מ"מרכז ריאן" כי פנה להשתלבות בקורס לנהיגה ציבורית.

שירות המבחן התרשם כי אין צורך בשילובו של הנאשם בהליך טיפולי כלשהו. גם הנאשם שלל נזקקות

להתערבות טיפולית כלשהי.

לאור שאיפותיו הנורמטיביות, רצונו להוציא רישיון נהיגה לרכב ציבורי וקיום הרשעה יחידה משנת 1999, המליץ שירות המבחן להימנע מהרשעתו בדין של הנאשם ולהשית עליו צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 160 שעות, אשר יהווה עונש חינוכי ומרתיע עבורו.

דין

ב"כ הנאשם עתר לביטול הרשעתו בדין של הנאשם, עקב נסיבותיו המיוחדות של מקרה זה ושל הנאשם.

בע"פ 2083/96 תמר כתב נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(3) 337, נקבע כך לעניין הימנעות מהרשעה:

"...הימנעות מהרשעה אפשרית אפוא בהצטבר שני גורמים: ראשית, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם, ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים המפורטים לעיל".

הנאשם לא הצביע על פגיעה קונקרטית וממשית בעתידו. אין די בפגיעה בפוטנציאל. כל שיש בידי הנאשם והוצג לשירות המבחן הוא מסמך המעיד כי הנאשם פנה ל"מרכז ריאן" לצורך השתלבות בלימודים בקורס לנהיגה ציבורית.

יתר על כן, אציין כי ביטול הרשעתו בדין של הנאשם, במקרה דנן, תפגע באופן מהותי בשיקולי ההרתעה. חומרת העבירה ונסיבותיה, העובדה כי הנאשם שב וביצע את אותה עבירה בעת שכתב אישום בגין עבירה זו תלוי ועומד נגדו - מחייבת העדפת האינטרס הציבורי על פני האינטרס האישי של הנאשם.

משכך, לא מתקיימים התנאים המצטברים, שנקבעו בהלכת "כתב" ובהלכת "ציפורה" המאוחרת לה, לפיה ניתן להורות על ביטול הרשעתו של הנאשם וזו תיוותר על כנה.

להמלצות שירות המבחן שיקול חשוב בשיקוליו של בית המשפט אך אין הן שיקול יחיד ובלעדי, מאחר ששירות המבחן אמון על שיקוליו של הנאשם ועל אלה בלבד, בעוד שביהמ"ש אמון על מכלול השיקולים והאינטרסים.

כפי שקבע ביהמ"ש העליון ב- רע"פ 3058/07 פז נ. מ"י:

"מתפקידו של בית המשפט להעריך ולשקול נסיבות רבות ומגוונות כמו למשל, חומרת העבירה ונפוצותה בציבור, הגנה על שלום הציבור וביטחונו, הרתעת העבריינים בכוח, התגמול שבענישה וכיוצא באלה. שיקולים אלה אינם מתחום שיקוליו של קצין המבחן, ואין הוא אף מוסמך להמליץ לגביהם. השופט, הוא אשר ישים במאזני שיקוליו, כאחד השיקולים החשובים, גם את המלצתו של קצין המבחן. אך בכך לא סגי. (ראו גם ע"פ 405/06 מ"י נ. חליחל)".

בבוא בית המשפט לגזור את דינו של הנאשם, בשלב הראשון, עליו לקבוע את מתחם העונש ההולם. בהתאם לסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, מתחם העונש ההולם יקבע בהתאם לעקרון ההלימה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ובמדיניות הענישה הנהוגה. בשלב השני, על בית המשפט לשקול שיקולים ונסיבות אשר אינן חלק מביצוע העבירה בה הורשע הנאשם.

אין להקל ראש במעשיו של הנאשם, בחומרתם ובפוטנציאל הסיכון הטמון בהם לביטחון הציבור.

רבות דובר על הצורך להטיל עונשים מרתיעים על מבצעי עבירות כגון דא, זאת גם אם מדובר באדם מן הישוב אשר עשה מעשיו בתמימות או מחמת צורך דוחק כלשהו (ראה למשל רע"פ 5198/01 ח'טיב נ' מדינת ישראל, פ"ד נו(1) 769). עוד נקבע כי מדיניות הענישה המחמירה בעבירות כגון דא תישמר ככל שמעשהו של הנאשם קרוב לערך החברתי המוגן העומד בבסיס העבירה והוא סיכון ביטחון הציבור וככל שמעשהו של הנאשם ירחק מן הערך המוגן, כך מדיניות הענישה תוקל וינתן דגש רב יותר למשקלם של טעמי הזכות (רע"פ 3674/04 מוחמד אבו סאלם נ' מדינת ישראל).

הנאשם, בשתי הזדמנויות שונות, הסיע מספר שוהים בלתי חוקיים. בהזדמנות אחת, בשנת 2011, הסיע שלושה שוהים בלתי חוקיים ושלוש שנים לאחר מכן, בשנת 2014 בעת שכתב אישום בגין אותה עבירה תלוי ועומד נגדו, ביצע שוב את אותה העבירה כשהוא מסיע ברכב בו נהג ארבעה שוהים בלתי חוקיים. משכך, מידת הפגיעה של הנאשם בערך המוגן הינה ממשית ומוחשית.

מעשיו של הנאשם מעידים כי מורא החוק אינו חל עליו ולא היה בהליך הפלילי המתנהל נגדו כדי להרתיעו מלהרהיב עוז ולשוב ולבצע את אותה העבירה.

מתחם העונש ההולם בכל אחד מן המקרים נע בין 3 חודשי מאסר לבין 12 חודשי מאסר.

לחובתו של הנאשם הרשעה פלילית משנת 2000 בגין עבירת תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו אשר ביצע בשנת 1999.

שירות המבחן התרשם כי לנאשם שאיפות נורמטיביות להתקדם בחייו וסופו של דבר, המליץ להשית על הנאשם עונש מרתיע בדמות צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 160 שעות.

אודה ולא אבוש, המלצת שירות המבחן אינה נהירה לי כלל וכלל. הנאשם הוכיח כי אינו ירא את החוק כלל. העובדה כי שב וביצע את אותה העבירה ממש ואף לאחר שננקטו לגביו הליכים פליליים, מעידה כי שאיפתו לחיים נורמטיביים היא בבחינת מס שפתיים בלבד ואינה באה לידי ביטוי במעשיו.

הנאשם הודה במעשיו ונטל האחריות על כתפיו. הוא חסך זמן שיפוטי יקר ולכך, יש ליתן משקל מסויים. כך גם למצבו הכלכלי של הנאשם ולעובדה כי נסמכים על שולחנו עשרת ילדיו.

אלמלא זאת, ובהסתמך על חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם ובעובדה כי שב וביצע את אותה עבירה בה בעת שכתב אישום בגין עבירה זו היה תלוי ועומד נגדו, העונש אשר הייתי גוזרת על הנאשם היה חמור יותר

מזה שאגזור עליו כעת.

אני גוזרת על הנאשם כעונש כולל בגין העבירות בהן הורשע את העונשים הבאים:

6 חודשי מאסר בפועל אשר ירוצו בדרך של עבודות שירות באופן שקבע הממונה על עבודות השירות בחוות דעתו מיום 04.02.15.

7 חודשי מאסר על תנאי, למשך שלוש שנים, לבל יעבור הנאשם עבירה בה הורשע או עבירה כלשהי על חוק הכניסה לישראל.

קנס בסך של 5000 ₪ או 40 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 10 תשלומים שווים ורצופים, החל מיום 15.04.15 ובכל 15 לחודש שלאחר מכן. לא ישולם תשלום במועדו, יעמוד כל הסכום לפרעון מיידי.

משהעבירות בהן הורשע הנאשם בוצעו באמצעות רכב, מצאתי להורות כי הנאשם יפסל מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה בפועל לתקופה של 4 חודשים, שמניינה מיום 01.05.15. למען הסר ספק, מניין תחילת הפסילה בפועל הינה מיום הפקדת רישיון הנהיגה.

עוד מצאתי להורות כי הנאשם יפסל מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 4 חודשים ואלו יהיו על תנאי למשך שנתיים לבל יעבור עבירה כלשהי לפי חוק הכניסה לישראל.

המאשימה עתרה לחילוט הרכב בו נהג הנאשם בעת ביצוע העבירות. משלא זומנה בעלת הרכב, ושאלת החזקת הרכב על ידי הנאשם והשימוש בו לא הובהרה דיה, לא מצאתי לדון בכך והבקשה לחילוט הרכב נדחת.

הנאשם יתייצב לריצוי עונשו ביום 05.05.15 בשעה 08:00 ביחידה לעבודות שירות במפקדת מחוז דרום בבאר שבע.

מובהר לנאשם כי עליו לעמוד בכל תנאי מתנאי עבודות השירות ובכל ביקורות הפתע שיערכו בהן. כל הפרה של תנאי מתנאי עבודות השירות, תביא להפסקת המנהלית ולריצוי העונש בדרך של כליאה ממשית.

עותק גזר הדין יועבר אל הממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, י"ח אדר תשע"ה, 09 מרץ 2015, במעמד הצדדים.